

Uwagi do projektu ustawy o systemach sztucznej inteligencji (UC71) (projekt z dnia 10.02.2025 r.)				
Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MC
Uwagi do projektu ustawy				
1.	Związek Cyfrowa Polska	art. 2	Nie daje jasności co do zakresu terytorialnego. Brak wyraźnego ograniczenia do podmiotów mających siedzibę w Polsce mógłby potencjalnie umożliwić polskim władzom sprawowanie jurysdykcji nad spółkami zagranicznymi nawet jeśli świadczą one usługi wyłącznie dla polskich klientów bez fizycznej obecności w Polsce. Pomimo pewnych ulepszeń w stosunku do poprzedniej wersji, niejednoznaczne sformułowanie projektu dotyczące stosowania terytorialnego może prowadzić do nakładania się przepisów i potencjalnych konfliktów z mechanizmami współpracy transgranicznej określonymi w Akcie UE o sztucznej inteligencji. Aby ograniczyć to ryzyko, projekt powinien wyraźnie stwierdzać, że ma on zastosowanie wyłącznie do spółek z siedzibą w Polsce, co jest zgodne zarówno z polskim	

			prawem gospodarczym, jak i ramami unijnego aktu o sztucznej inteligencji w zakresie nadzoru transgranicznego.	
2.	Związek Cyfrowa Polska	art. 2 ust. 2	Stwierdzenie z art. 2 ust. 2 o tym, że przepisy dotyczące systemów sztucznej inteligencji mają zastosowanie również do modeli sztucznej inteligencji ogólnego przeznaczenia powoduje niepotrzebne zamieszanie i należy je usunąć lub doprecyzować, aby uniknąć łączenia wymogów dotyczących modeli GPAI i systemów sztucznej inteligencji wysokiego ryzyka. Akt o SI stanowi, że Biuro AI/Komisja UE ma władzę regulacyjną nad modelami GPAI – państwa członkowskie nie tworzą i nie powinny tworzyć żadnych dodatkowych wymagań dla modeli GPAI na mocy przepisów wykonawczych.	
	Związek Cyfrowa Polska	art. 6 ust. 2	Ponieważ Komisja Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji będzie nadzorować różne obszary zastosowania sztucznej inteligencji, to w jej skład, poza przedstawicielami różnych instytucji państwowych, powinni wchodzić również przedstawiciele środowisk naukowych oraz organizacji zrzeszających przedsiębiorców. Poszerzenie składu Komisji pozwoli na uwzględnienie głosu nauki i przedsiębiorców. Poszerzenie składu da Komisji dostęp do niezbędnej wiedzy eksperckiej. Takie rozwiązanie zapewni kompleksowe i zrównoważone podejście do zarządzania sztuczną inteligencją. Udział niezależnych przedstawicieli społecznych nie będzie sprzeczny z celem Ministerstwa, jakim jest zapewnienie,	

			aby Komisja pozostawała wolna od wpływu grup interesu. Wręcz przeciwnie – zwiększy transparentność i legitymizację działań Komisji, zapewniając różnorodne perspektywy przy zachowaniu jej niezależności instytucjonalnej.	
	Związek Cyfrowa Polska	Art. 6 ust. 4	Brak wynagrodzenia dla członków Komisji może obniżyć efektywność jej działania, zwłaszcza w obliczu licznych obowiązków wynikających z dynamicznego rozwoju rynku sztucznej inteligencji w Polsce. Pozostawienie tej kwestii do uznania instytucji delegujących członków nie gwarantuje stabilności funkcjonowania Komisji. Rekomendujemy zapewnienie członkom Komisji odpowiedniego wynagrodzenia za ich pracę.	
	Związek Cyfrowa Polska	art. 12 ust. 13-15	Projektowana ustawa nie precyzuje - a powinna- że wnioskodawca nie poniesie negatywnych konsekwencji za udzielenie informacji przy założeniu, że stan faktyczny nie jest przedmiotem toczącego się postępowania, jeżeli wnioskodawca nie wiedział o takim postępowaniu. Wnioskodawca może nie mieć możliwości uzyskania takiej informacji, jeśli stosowna informacja nie została jeszcze oficjalnie przekazana. Przepis powinien wyraźnie wskazywać, że wnioskodawca nie poniesie negatywnych konsekwencji za stwierdzenie, że stan faktyczny nie jest przedmiotem toczącego się postępowania, jeżeli nie wiedział o takim postępowaniu w momencie składania wniosku. Ustawa nie powinna nakładać na wnioskodawcę obowiązku aktywnego weryfikowania, czy elementy stanu	

			faktycznego są przedmiotem jakiegokolwiek toczącego się postępowania przed polskimi organami, sądami lub instytucjami przed złożeniem wniosku o wydanie opinii indywidualnej.	
	Związek Cyfrowa Polska	art. 14	Projektowana ustawa powinna wyraźnie określać, w jaki sposób wnioskodawca powinien oznaczać informacje, które nie powinny być publikowane, np. tajemnice przedsiębiorstwa. Obecne przepisy nie określają jasnych zasad identyfikacji danych poufnych w kontekście indywidualnych opinii i wyjaśnień. Wnioskodawcy powinni mieć wyraźne prawo do żądania wyłączenia określonych informacji z publikacji. Zalecamy dodanie przepisu umożliwiającego wnioskodawcom oznaczenie informacji poufnych jako niepublicznych w momencie ich składania.	
	Związek Cyfrowa Polska	art. 22 ust. 5	Konieczne jest wprowadzenie bardziej rygorystycznych zabezpieczeń dotyczących ujawniania informacji podmiotom takim jak Policja poprzez wymóg uzyskania uprzedniej zgody sądu lub prokuratora. Alternatywnie, ramy prawne mogłyby zostać dostosowane do standardów poufności określonych w Prawie Komunikacji Elektronicznej, aby zapewnić kompleksową ochronę informacji wrażliwych. Dane związane z SI często składają się z wysoce wyspecjalizowanych, wartościowych informacji biznesowych i rynkowych, a także krytycznych szczegółów operacyjnych podmiotów zaangażowanych w rozwój i wdrażanie SI. Biorąc pod uwagę potencjalne konsekwencje nieuprawnionego ujawnienia, konieczne jest	

			ustanowienie mechanizmów prawnych, które zapobiegą nieuzasadnionemu udostępnianiu takich informacji. Bez odpowiedniego nadzoru istnieje ryzyko, że poufne dane związane ze sztuczną inteligencją mogą być dostępne bez rzeczywistej potrzeby, co prowadzi do niezamierzonego ujawnienia tajemnicy przedsiębiorstwa, zastrzeżonych algorytmów lub strategicznych decyzji biznesowych. Wdrożenie kontroli sądowej lub prokuratorskiej stanowiłoby istotne zabezpieczenie przed potencjalnymi nadużyciami i wzmocniłoby zaufanie do ram regulacyjnych, zapewniając, że dostęp do wrażliwych informacji SI jest przyznawany tylko wtedy, gdy istnieje wyraźna i uzasadniona potrzeba.	
	Związek Cyfrowa Polska	art. 39 ust. pkt 4	Spółeczna Rada do spraw Sztucznej Inteligencji nie powinna mieć uprawnień do wnioskowania o wszczęcie nadzoru. Rada służy wyłącznie jako organ doradczy i konsultacyjny Komisji, a przyznanie jej uprawnień do inicjowania nadzoru wykracza poza podstawowe zadania, jakie ma realizować Rada. Radzie brakuje kompetencji proceduralnych niezbędnych do oceny, czy wnioski o nadzór jest uzasadniony.	
	Związek Cyfrowa Polska	art. 39 ust. 4	Należy wzmocnić zasadę, że nadzór powinien być przede wszystkim prowadzony zdalnie. Obecny wyjątek zezwalający na nadzór na miejscu jest zbyt szeroki i powinien być ograniczony wyłącznie do <i>wyjątkowych okoliczności</i> .	

	Związek Cyfrowa Polska	art. 40 ust. 2	Ustawa nie przewiduje zabezpieczeń dotyczących osób upoważnionych przez Komisję do udziału w kontroli. Komisja powinna być przede wszystkim odpowiedzialna za zapewnienie, że personel kontrolny posiada niezbędne kompetencje, co powinno być osiągnięte poprzez szkolenia i inne działania budujące zdolności. Obecny przepis stwarza ryzyko, że upoważniony kontroler może być: (1) konkurentem podmiotu kontrolowanego, (2) osobą posiadającą osobisty interes w wydaniu niekorzystnego protokołu kontroli. Nie istnieją również jasne kryteria oceny kwalifikacji eksperta zewnętrznego ani wyraźne zobowiązania dotyczące poufności informacji uzyskanych w trakcie kontroli. W przeciwieństwie do pracowników Biura Komisji, takie osoby nie przychodziłyby formalnych szkoleń w zakresie prowadzenia kontroli, co mogłoby prowadzić do nierzetelnych, nieskutecznych lub prawnie wadliwych procedur kontrolnych. Zalecamy usunięcie tego przepisu lub jego szczegółowe określenie w celu minimalizacji wyżej wymienionych ryzyk oraz zapewnienia odpowiedniego bezpieczeństwa i przejrzystości procesu wyboru osoby spoza Biura Komisji do czynności kontrolnych.	
	Związek Cyfrowa Polska	art. 42	Projektowana ustawa powinna jednoznacznie umożliwiać podmiotowi kontrolowanemu oznaczanie informacji jako tajemnicy handlowej, podobnie jak w procedurach kontrolnych Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Takie rozwiązanie zwiększyłoby ochronę kluczowych informacji biznesowych, które obecnie nie są wystarczająco zabezpieczone.	

			Ponadto, proponowane zapisy artykułu zdają się być na tyle szerokie, że wyznaczeni inspektorzy mogliby żądać dostępu do treści klientów przechowywanych w kontach chmurowych. Taki zakres kontroli wydaje się być niezgodny z Artykułem 78(2) Aktu o SI, który zezwala organom na żądanie wyłącznie danych ściśle niezbędnych do realizacji zadań związanych z oceną zgodności i egzekwowaniem Aktu o SI, podczas gdy Artykuł 42(1) wyraźnie wspomina o dostępie do systemów informatycznych i chmury obliczeniowej należącej do innego podmiotu, zawierających dane Kontrolowane związane z przedmiotem kontroli, w zakresie, w jakim kontrolowany ma do nich dostęp. Zdanie odnoszące się do "systemu informatycznego i chmury obliczeniowej należącej do innej strony" powinno zostać usunięte. Należy wskazać, że • Żaden przepis projektu ustawy nie może być interpretowany jako wymagający ujawnienia danych klientów przechowywanych przez dostawcę usług chmurowych. W takich przypadkach inspektor powinien przekierować żądanie do administratora danych (klienta) w celu uzyskania żądanych informacji. Jest to zgodne z ustalonymi wytycznymi organów ścigania w wielu krajach dotyczącymi pozyskiwania danych należących do klientów korporacyjnych i biznesowych, przechowywanych u dostawcy usług chmurowych, • Należy zauważyć, że dostawcy usług chmurowych nie mają wglądu w treści przechowywane w	
--	--	--	---	--

			imieniu klientów, co uniemożliwia określenie, jakie "pisma, dokumenty lub inne informacje" mogą być przechowywane przez klienta i czy są one istotne dla audytu inspektora, • Klienci korporacyjni i biznesowi zazwyczaj przechowują dane należące do ich własnych użytkowników końcowych i klientów, więc przymusowe udostępnienie takich danych może skutkować niewłaściwym ujawnieniem danych należących do podmiotów, które nie są przedmiotem lub nie są istotne dla danego audytu.	
	Związek Cyfrowa Polska	art. 44	Choć znaczenie tajemnicy zawodowej (adwokackiej, radcowskiej) jest uznawane, projektowana ustawa znacząco ją ogranicza, naruszając zasadę proporcjonalności i podważając zaufanie do relacji doradczo-prawnych. Kontroler nie powinien mieć uprawnienia do kwestionowania powołania się przez podmiot kontrolowany na tajemnicę zawodową (adwokacką, radcowską). Projektowana ustawa nie określa, co oznaczają wątpliwości (które nawet nie muszą być uzasadnione) dotyczące powołania się na tajemnicę zawodową (adwokacką, radcowską). Sformułowanie zapewnienie ochrony przed ujawnieniem jest niejasne – dokument i tak zostanie ujawniony przynajmniej SOKiK. Projektowana ustawa nie precyzuje, jak dokumenty powinny być zabezpieczone. Obecne podejście nie spełnia standardów poufności tajemnicy zawodowej (adwokackiej, radcowskiej). Prawo powinno gwarantować absolutną ochronę dla komunikacji objętej tajemnicą zawodową	

			(adwokacką, radcowską), ponieważ nieuzasadniona ingerencja mogłaby podważyć fundamentalne zaufanie do relacji w zakresie doradztwa prawnego i poufności.	
	Związek Cyfrowa Polska	art. 44 ust. 1	Obecne wyłączenie dotyczy jedynie obowiązku przekazania materiałów (art. 42 ust. 2 Ustawy), ale powinno również obejmować prawo dostępu do określonych danych, materiałów, informacji i dokumentów (art. 42 ust. 1 Ustawy). Jest to konieczne dla pełnej ochrony tajemnicy adwokackiej oraz zapewnienia poufności w relacjach doradztwa prawnego.	
	Związek Cyfrowa Polska	art. 45	Pomoc jednostek podległych i nadzorowanych przez ministra ds. cyfryzacji jest nieuzasadniona. Komisja sama powinna posiadać niezbędne kompetencje i narzędzia do skutecznego przeprowadzania kontroli. Angażowanie zewnętrznych jednostek w ten proces budzi wątpliwości dotyczące poufności kontroli, zwłaszcza biorąc pod uwagę potencjalnie wrażliwy zakres prowadzonych postępowań. Ponadto, przepis mówiący o możliwości żądania wsparcia Policji wydaje się niepotrzebny i nadmierny. Policja może zostać wezwana w każdym przypadku, gdy zdarzenie stanowi przestępstwo lub wykroczenie. Nie ma potrzeby wprowadzania specjalnej procedury angażowania Policji w czynności kontrolne, ponieważ takie podejście nie odpowiada nowoczesnemu państwu, które respektuje zasady legalizmu, praworządności oraz wzajemnego zaufania obywatela do państwa i państwa do obywatela.	

	Związek Cyfrowa Polska	art. 46 ust. 1	Projekt raportu powinien być sporządzony przez kontrolera, a nie przez podmiot kontrolowany. Zakładamy, że jest to jedynie błąd redakcyjny.	
	Związek Cyfrowa Polska	art. 46 ust. 4	Termin na wniesienie zastrzeżeń do raportu z kontroli powinien zostać wydłużony do co najmniej 14 dni. Treść raportu może być obszerna i szczegółowa, biorąc pod uwagę zakres kontroli oraz ilość analizowanych danych, materiałów, informacji i dokumentów. Termin 7 dni może być niewystarczający na dokładną analizę i przygotowanie merytorycznych zastrzeżeń, zwłaszcza w przypadku skomplikowanych spraw. W przypadkach tak złożonych, jak systemy AI, ustosunkowanie się do zastrzeżeń regulatora często wymaga wkładu specjalistów z różnych działów, co może być niezwykle trudne do zrealizowania w ciągu zaledwie 7 proponowanych dni. Tym bardziej, że brak zastrzeżeń w terminie oznacza, że projekt protokołu uznaje się za przyjęty, co dodatkowo podkreśla potrzebę zapewnienia odpowiedniej ilości czasu na zapoznanie się z jego treścią	
	Związek Cyfrowa Polska	art. 49 ust. 2 pkt 4)	Rada nie powinna mieć uprawnienia do wnioskowania o wszczęcie postępowania. Rada pełni wyłącznie funkcję doradczą i konsultacyjną dla Komisji, a przyznanie jej uprawnienia do inicjowania postępowań wykracza poza jej zamierzoną rolę. Rada nie posiada kompetencji	

			proceduralnych niezbędnych do oceny, czy wniosek o wszczęcie postępowania jest uzasadniony.	
	Związek Cyfrowa Polska	art. 52 ust. 3	Obowiązek dostarczania tłumaczeń dokumentów na język polski na koszt stron postępowania powinien zostać usunięty. Komisja, jako profesjonalny organ regulacyjny w sektorze SI, powinna posiadać wystarczającą znajomość języka angielskiego, aby analizować dokumentację bez wymogu jej tłumaczenia. Zdecydowana większość dokumentów technicznych, prawnych i dotyczących zgodności SI jest tworzonych oryginalnie w języku angielskim. Wiele organów regulacyjnych w UE i na świecie akceptuje dokumentację w języku angielskim.	
	Związek Cyfrowa Polska	art. 53	Projekt ustawy w wersji z lutego 2025 zawiera zmienione przepisy dotyczące wydawania ostrzeżeń przez Komisję. W nowej wersji przepisy są tak skonstruowane, że niezastosowanie się do ostrzeżenia wydanego przez Komisję może mieć dla dostawcy AI daleko idące negatywne konsekwencje, włącznie z nakazem zablokowania lub uniemożliwienie uzyskania dostępu przez użytkowników końcowych do systemu lub nałożeniem kary pieniężnej. Takie rozwiązanie - czyli sankcje za niewykonanie ostrzeżenia - kłóci się z naturą ostrzeżenia, które w założeniu powinni być instrumentem "miękkim" (niewładczym) i z tego też powodu do wydania ostrzeżenia nie jest konieczne udowodnienie naruszenia (wystarczy uzasadnione podejrzenie), a samo ostrzeżenie ma mieć postać postanowienia (a nie decyzji). Razem tworzy to rozwiązanie, w którym Komisja może nałożyć karę pieniężną bez konieczności udowodnienia naruszenia i bez konieczności wydawania decyzji administracyjnej.	

			Analizowane przepisy powinny zostać zmienione tak, aby „ostrzeżenie” pozostało narzędziem miękkim, czyli niewładczym - niezastosowanie się do ostrzeżenia nie może rodzić negatywnych konsekwencji dla adresata. W przypadku niezastosowania się do ostrzeżenia Komisja powinna mieć możliwość stosowania wszystkich pozostałych, przewidzianych w projektowanej ustawie, narzędzi, w tym możliwość prowadzenia kontroli i wydawania decyzji administracyjnych. Artykuł ten budzi obawy dotyczące rozbieżności, zezwalając na surowe środki egzekwowania prawa (blokowanie dostępu użytkowników do systemu sztucznej inteligencji lub wycofanie systemu z rynku) w przypadkach wyraźnie opisanych jako nieuzasadniające „poważniejszych środków”. Ta wewnętrzna sprzeczność może prowadzić do nieproporcjonalnych skutków biznesowych, zakłóceń w działalności i naruszeń umów. Zalecamy dokonanie przeglądu tego przepisu w celu ustalenia zrównoważonego podejścia do egzekwowania przepisów, biorąc pod uwagę: • Ograniczone okoliczności, w których unijny Akt o sztucznej inteligencji zezwala na wycofanie usług • Identyfikowanie zagrożeń i słabych punktów systemów AI zamiast paraliżowania funkcji biznesowych • Rozsądne ramy czasowe na realizację zamówień (minimum 60 dni)	
		art. 53 ust. 3	Termin 14 dni na zastosowanie się do ostrzeżeń i wdrożenie środków wymagających usunięcia skutków	

			naruszenia jest zbyt krótki, szczególnie w przypadku dużych podmiotów o złożonych strukturach organizacyjnych i zaawansowanych systemach sztucznej inteligencji. Duże organizacje mogą potrzebować więcej czasu na wdrożenie zmian ze względu na wewnętrzne procesy decyzyjne i hierarchie zatwierdzania. Systemy sztucznej inteligencji są często złożone technicznie, a wymagane modyfikacje mogą obejmować: inżynierię oprogramowania i zmiany kodowania, które muszą zostać przetestowane przed wdrożeniem, oceny cyberbezpieczeństwa w celu zapewnienia, że zmiany nie wprowadzają nowych luk w zabezpieczeniach, kontrole zgodności z przepisami w celu dostosowania do wielu nakładających się ram prawnych. Zalecamy wydłużenie terminu zgodności z przepisami z 14 do co najmniej 30 dni, aby umożliwić przeprowadzenie odpowiedniej analizy technicznej, bezpieczeństwa i prawnej przed wdrożeniem wymaganych środków naprawczych.	
	Związek Cyfrowa Polska	art. 54 ust. 1	Podczas gdy podstawą wszczęcia postępowania ma być naruszenie rozporządzenia 2024/1689 (AI Act), sama decyzja Komisji kończąca postępowanie może dotyczyć naruszenia rozporządzenia 2024/1689 (AI Act) lub ustawy o systemach sztucznej inteligencji. Powoduje to niejasności, ponieważ ustawa o systemach sztucznej inteligencji jest aktem prawnym odrębnym od rozporządzenia 2024/1689 (AI Act). Żeby zapewnić spójność i jasność prawną, należy wyraźnie określić, czy decyzja Komisji może obejmować naruszenia ustawy o systemach sztucznej inteligencji. Bez tego wyjaśnienia istnieje ryzyko błędnej interpretacji	

			zakresu i możliwości zastosowania uprawnień Komisji w takich przypadkach.	
	Związek Cyfrowa Polska	art. 55 ust. 2	W obecnym kształcie jest najbardziej kontrowersyjnym i potencjalnie najbardziej szkodliwym przepisem projektowanej ustawy. Z tego względu prosimy o priorytetowe potraktowanie naszych uwag w tym zakresie. Przepis przyznający Komisji uprawnienie do nakazania operatorowi systemu zaprzestania korzystania z systemu lub wycofania go z rynku lub użytku publicznego jest zbyt szeroki i niejasny. Brzmienie przepisu jest niejasne, co uniemożliwia jednoznaczne określenie podstawy prawnej działań Komisji w tym zakresie. Brak konkretnych kryteriów umożliwia potencjalnie arbitralne podejmowanie decyzji przez Komisję, co jest sprzeczne z zasadami pewności i przewidywalności prawa. Okres 30 dni przed wyborami jest zdecydowanie zbyt krótki, aby umożliwić skuteczne odwołanie się do sądu, zwłaszcza biorąc pod uwagę możliwość natychmiastowej wykonalności decyzji. Bezpośrednio podważa to prawo do kontroli sądowej, ponieważ strona, której to dotyczy, miałaby ograniczoną możliwość zakwestionowania decyzji przed poniesieniem potencjalnie nieodwracalnych konsekwencji. W efekcie projektowany przepis daje Komisji możliwość wydawania daleko idących w skutkach rozstrzygnięć (włącznie z wyłączeniem możliwości korzystania z systemu AI), egzekwowanych w trybie natychmiastowym, bez realnej możliwości skutecznego odwołania do sądu, a wszystko w oparciu bardzo o nieprecyzyjne i ocenne kryteria. W skrajnie negatywnym scenariuszu analizowane	

			uprawnienie Komisji mogłaby być wykorzystywane politycznie, co szczególnie niebezpieczne w kontekście wyborów, a więc w kontekście, którym wprost postępuje się analizowany przepis. Nie sposób nie zauważyć, że analizowane uprawnienie Komisji do podejmowania takich środków nie ma podstaw w rozporządzeniu UE ws. sztucznej inteligencji (AI Act) i stanowi ewidentny przykład “gold platingu”, którego w polskiej regulacji miało nie być. Ponadto, Ministerstwo Cyfryzacji nie przedstawiło żadnego uzasadnienia dla wprowadzenia tego przepisu. Przepis ten powinien zostać całkowicie usunięty, a uprawnienia Komisji powinny być ściśle ograniczone do zakresu określonego w art. 79 rozporządzenia 2024/1689 (AI Act).	
	Związek Cyfrowa Polska	art. 57 ust. 2	Zakładamy, że w art. 57 ust. 2 Ustawy wystąpiła omyłka pisarska. Przepis 57 ust. 2 powinien on odnosić się do art. 54 ust. 1 i 2 ustawy (a nie art. 55 ust. 3 i 4). Przepis ten ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia nadzoru sądowego nad działaniami Komisji i utrzymania pewności prawa. Prawo do odwołania się od decyzji administracyjnych jest podstawowym zabezpieczeniem prawnym, a przepis ten powinien być sformułowany z absolutną precyzją.	
	Związek Cyfrowa Polska	art. 62 ust. 4	Uprawnienie Komisji do zakończenia negocjacji przed zawarciem ugody jest zbyt szerokie i nie opiera się na żadnych określonych kryteriach. Zalecamy określenie jasnych warunków, na jakich Komisja może zakończyć negocjacje ugodowe i wprowadzenie wymogu	

			uzasadnienia, zapewniając, że strony rozumieją podstawę prawną i faktyczną takiego zakończenia.	
	Związek Cyfrowa Polska	art. 71 ust. 2	W niewłaściwy sposób nakłada on kary na członków Zarządu, zamiast ograniczać kary do spółek dopuszczających się naruszenia, co byłoby właściwsze.	
	Związek Cyfrowa Polska	art. 77	Ustawa powinna umożliwiać podmiotom oznaczanie określonych informacji jako niepublicznych przy publikowaniu decyzji. Ustawa o systemach sztucznej inteligencji powinna jasno określać, że niektóre wrażliwe informacje nie mogą być ujawniane przez Komisję. Zalecamy również wprowadzenie prawnego obowiązku zachowania poufności, w szczególności w odniesieniu do tajemnic przedsiębiorstwa, oraz zapewnienie zgodności wymogów dotyczących publikacji z przepisami dotyczącymi ochrony danych i poufności.	
	Związek Cyfrowa Polska	art. 78 ust. 1	Artykuł 73 Aktu o AI stanowi, że: „Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się niezwłocznie po ustaleniu przez dostawcę związku przyczynowego między systemem AI a poważnym incydem lub uzasadnionego prawdopodobieństwa wystąpienia takiego związku, a w każdym razie nie później niż w terminie 15 dni od dnia, w którym dostawca lub, w stosownych przypadkach, podmiot wdrażający dowiedział się o poważnym incydencie”. Zgodnie z art. 78 ust. 1 projektu ustawy z kolei, polski podmiot ma obecnie jedynie 24 godziny na zgłoszenie zdarzenia od chwili powzięcia o nim wiadomości. 24 godziny na zgłoszenie poważnego incydentu to nieracjonalnie krótkie ramy czasowe. Podmioty, zwłaszcza	

			te o złożonych strukturach organizacyjnych lub zaawansowanych systemach sztucznej inteligencji, nie są w stanie właściwie ocenić, w terminie 24 godzin, czy incydent kwalifikuje się jako poważny. Proponowany harmonogram nie zapewnia wystarczającej ilości czasu na zebranie niezbędnych informacji i dokumentacji na potrzeby kompleksowego raportu. Różnice stref czasowych między różnymi jednostkami w organizacji mogą dodatkowo utrudniać zachowanie zgodności w ciągu 24 godzin. Zalecamy wydłużenie terminu raportowania do co najmniej 7 dni, aby umożliwić dokładną weryfikację, gromadzenie danych i zorganizowane reagowanie na incydenty.	
	Związek Cyfrowa Polska	art. 80 ust. 1	Obecny przepis zezwalający Komisji na przekazywanie raportów i powiązanych danych do wielu podmiotów jest zbyt szeroki. Ustawa nie definiuje jasno okoliczności, w których takie udostępnianie danych ma miejsce, co prowadzi do potencjalnych nadużyć. Zalecamy wprowadzenie jasnych i szczegółowych kryteriów określających, kiedy zgłoszenia incydentów i powiązane dane mogą być udostępniane innym organom. W procesie tym brakuje również wyraźnych zabezpieczeń w celu ochrony danych nieosobowych, takich jak tajemnice przedsiębiorstwa.	
	Związek Cyfrowa Polska	art. 96	Chociaż uprawnienie Ministra Cyfryzacji do zapewnienia wsparcia finansowego jest pozytywną inicjatywą, lista kwalifikujących się odbiorców powinna zostać rozszerzona. Szersze ramy kwalifikowalności pozwoliłyby Ministerstwu na tworzenie partnerstw z większą ilością podmiotów,	

			ułatwiając rozwój rynku sztucznej inteligencji w Polsce. Rozszerzenie zakresu wspieranych podmiotów zachęciłoby do współpracy startupy, MŚP, instytucje badawcze jak również duże podmioty, wspierając bardziej kompleksowy ekosystem innowacji w zakresie sztucznej inteligencji.	
	Związek Cyfrowa Polska	art. 97 ust. 4	Obecna metoda przeliczania kar z EUR na PLN jest niepotrzebnie skomplikowana. Rekomendujemy ujednolicenie procedury z podejściem zastosowanym w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów, która stanowi, że przeliczanie euro i innych walut obcych na złote, a także przeliczanie złotych na euro, będzie następowało na podstawie średniego kursu walut obcych ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary.	
	Związek Cyfrowa Polska	art. 99	Obecny przepis umożliwia finansowanie Urzędu Komisji z wpływów z kar pieniężnych nakładanych przez Komisję, co może stanowić zachętę do nakładania wysokich i licznych kar w celu poprawy sytuacji finansowej Komisji. Jest to rozwiązanie wręcz szkodliwe dla rozwoju sztucznej inteligencji w Polsce, gdyż systemowo zachęca organ do nakładania możliwie wysokich i możliwie licznych kar pieniężnych na dostawców systemów sztucznej inteligencji. Przepis tego typu może w zasadzie przekreślić wszystkie pozostałe, sprzyjające rozwojowi sztucznej inteligencji (np. piaskownice regulacyjne) rozwiązania obecne z projektowanej ustawie. Rozwiązanie, w którym kary mają stanowić przychód karzącego, wyraźnie odstaje od europejskich i polskich standardów dla organów nadzoru. Jedynie tytułem	

			przykładu w polskich warunkach kary pieniężne nakładane przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej oraz Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych nie stanowią przychodu tych organów, zgodnie z właściwymi przepisami wpływy z kar nakładanych przez te organy trafiają albo do budżetu państwa albo do specjalnie powołanych funduszy celowych, mających osobowość prawną i znajdujących się poza kontrolą organów nakładających kary. Wpływy z kar nie powinny stanowić przychodu Komisji z tych samych powodów, dla których wpływy z mandatów nie powinny stanowić przychodu dla nakładającego mandat Policjanta. Wpływy z kar pieniężnych nakładanych przez Komisję muszą trafiać do budżetu państwa, tak jak było to zapisane w pierwszej wersji projektowanej ustawy.	
	Związek Cyfrowa Polska	art. 107 - art. 479[88h](1) Kodeksu Postępowania Cywilnego	Termin 1 tygodnia na wniesienie odwołania od postanowienia Komisji jest zbyt krótki, w szczególności dla podmiotów o skomplikowanej strukturze organizacyjnej lub w sprawach o zawiłym stanie faktycznym. Rekomendujemy wydłużenie terminu do 2 tygodni, aby zapewnić odpowiedni czas na wewnętrzną weryfikację, analizę prawną i faktyczną oraz właściwe przygotowanie odwołania.	
Uwagi do uzasadnienia				

1.				
2.				
Uwagi do Oceny Skutków Regulacji				
1.				
2.				